

Į bažnyčią su „guka“

Kelvinas dar niekada nebuvo matęs tokios bažnyčios.

Kelvinas Njenga Mungai

Tikra istorija iš Kenijos.

Kelvinas kruopščiai dėliojo blizgančius stiklinius pieno butelius į lentyną. Jis neseniai atsikraustė gyventi pas senelius į kaimą už miesto. Jie turėjo pieno parduotuvę, ir Kelvinui patikdavo jiems padėti.

„Šį vakarą eisime į renginį mūsų bažnyčioje, – pasakė „guka“ (senelis). – Nori eiti su mumis? Bus smagu.“

Kelvinui patiko linksmintis. „Taip, – pasakė jis. – Eisiu su jumis!“

Uždarę parduotuvę, Kelvinas su seneliais išėjo į renginį. Jieėjo pro kitas parduotuves, prekiaujančias audiniais, vaisiais ir vazoniniais augalais. Po kurio laiko jie pasiekė bažnyčią.

Kelvinas stovėjo išpūtęs akis ir žiūrėjo į gražų pastatą. Jis dar niekada nebuvo matęs tokios bažnyčios. Daugumos bažnyčių viršuje buvo kryžius, bet šioje – ne.

Viduje Kelvino seneliai supažindino jį su daugybe malonių žmonių. Jie valgė skanų maistą ir žaidė žaidimus.

Bet Kelvinui buvo smalsu. Taigi jis vaikštinėjo po bažnyčios sales. Jis matė Jėzaus Kristaus paveikslus. Paskui jis įėjo į klasę ir ant sienos pastebėjo kelias fotografijas.

Kas tie žmonės? Kelvinas stebėjosi.

Išėjęs iš kambario, koridoriuje jis pamatė du vaikus. Jie dėvėjo baltus marškinius ir ryšėjo kaklaraiščius. „Labas, – tarė vienas iš jų. – Mes misionieriai. Kuo tu vardu?“

Kelvinas prisistatė. Tada jis paklausė: „Kas tas žmogus toje nuotraukoje?“ Jis parodė į vieną nuotrauką, kabojusią už jo esančiame kambaryje.

„Tai pranašas, – tarė kitas misionierius. – Ar žinai, kas yra pranašas?“

Kelvinas nusišypsojo ir papurtė galvą, atsakydamas ne.

„Pranašas yra Dievo pasiuntinys, – pasakė misionierius. – Jis mus moko to, ką Dievas nori, kad žinotume.“

Tą vakarą eidamas namo su seneliais Kelvinas laikė misionierių jam duotą Mormono Knygą. Jis nekantravo daugiau sužinoti apie pranašus ir šią naują bažnyčią.

„Ar paskaitysi mums?“ – paklausė „guka“, kai jie grįžo namo. Kelvino seneliai nemokėjo skaityti.

„Taip!“ – tarė Kelvinas. Jis atsivertė Mormono Knygą ir garsiai iš jos skaitė. Jis nesuprato visų žodžių, bet jautė kai ką ypatingo.

Sekmadienį Kelvinas su seneliais vėlėjo į bažnyčią. Jis nuėjo į klasę, skirtą visiems vaikams. Ją vadino pradinukų klase. Jis joje susirado tiek daug draugų! Jis sužinojo daugiau apie pranašus ir Jėzų.

Misionieriai atėjo mokyti Kelvino dar daugiau. Vieną dieną jie uždavė jam klausimą: „Ar seksti Jėzaus pavyzdžiu ir pasikrikštysi?“

Kelvinas plačiai nusišypsojo. „Taip!“

Savo krikšto dieną Kelvinas įžengė į vandenį. Buvo vėsoka. Tačiau apsižvalgęs jis pamatė savo senelius, misionierius ir visus savo naujuosius draugus iš bažnyčios. Jis jautėsi labai mylimas!

Pasirinkęs sekti Jėzumi Kristumi, Kelvinas tapo pionieriumi savo šeimoje. Jis nekantravo toliau Juo sekti ir padėti kitiems Juo sekti! ●

Užaugęs Kelvinas tarnavo misijoje savo gimtojoje šalyje.

Šiandien Kelvinas studijuoja pagal „BYU-Pathway Worldwide“ programą.

Kelvinas mėgsta žiūrėti filmus ir skaityti knygas.